

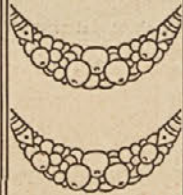
V Ljubljani, v petek, dne 21. aprila 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 12 K.		Oglasnina za petitno vrsto enkrat 30 vin.. Pri 10 objavah se dovoli 5%, pri 20 — 15%, pri 30 — 25% in pri 40 — 35% popusta.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Reklamna vrsta po 1 kroni.	Štev. 9.

Znamenit slovenski gledališki igralec.

Iličić kot baron Trenk.

Iličić in soproga.

Vstaja v Albaniji. Nemiri viničarjev na južnem Francoskem. Slovensko gledališče v Mariboru in Celju. Velikanski požar v Tokiu. Saksonski kralj v Opatiji.

Ljubiša Iličić, prvi tenor slovenske opere, je gotovo najpriljubljenejši član slovenskega gledališča. Rodom Srb, je sin bivšega gledališkega ravnatelja ter se je še kot otrok posvetil dramatični umetnosti. Rojen je bil dne 2. julija 1886 v Bosanski Gradiški ter je pristojen v Niš v Srbiji. Leta 1903. je bil prvič angaževan za ljubljansko slovensko gledališče ter je igral v drami. Ostal je v Ljubljani le do 1. aprila 1904 ter se je vrnil k srbski gledališki družbi, da si pridobi več igralske rutine. Leta 1908 pa ga je gospod ravnatelj Fran Govekar angaževal iznova ter ga je začel takoj uporabljati za ljubimске in mladostne karakterne vloge. Ker je spoznal ravnatelj

Alfred („Umetniška kri“), Champlatreux („Nitouche“), Földessy („Logarjeva Krista“), Karel („Ločena žena“), Miloš („Piskrovezec“). Hadži Stavros („Knežna“), René („Grof Luksemburški“), Lörenty („Jesenski manever“) Trenk „Baron Trenk“) in Rossillon („Vesela vdova“) poje g. Iličić kakor malokdo. G. Iličić je imel že ponudbe raznih nemških operetnih gledališč, toda sklenil je, da ostane še zvest Ljubljani ter je tudi za bodočo sezono angaževan kot prvi operetni in drugi operni tenor pri slovenskem deželnem gledališču. G. Iličić je ljubeznjiv in skromen pevec, ki uživa splošne simpatije. Leta 1907 se je oženil z gđc. Desanko Kozlovičevno iz Novega Sada, ter je zdaj že

princa Ghika. Danes priobčujemo dve sliki s črnogorske meje. Albance in Črnogorce vežejo že od nekdanj prijateljske vezi. Oba naroda sta stoinstoletja v boju zoper krutega sovražnika: Turke. Črnogorci imajo sicer svojo svobodo, in če si je žele tudi Albanci, ni Črnogorcem zameriti, ako simpatizirajo z njimi. Turčija je zahtevala od Črnogore ne le nevtraliteto, temveč celo, da zapre svoje meje Albancem. Ker so se tej zahtevi pridružile tudi velesile, se je

Mejna straža črnogorska.

Govekar, da ima g. Iličić tudi izredno lep in svež tenor ter muzikalen posluh, ga je takoj pritegnil k operi in opereti. Prvič je nastopil g. Iličić kot pevec v Puccinijevi operi „Madame Butterfly“, v kateri je pel malo ulogo kneza Yamadorija; takoj nato je pel g. Iličić ulogo lajtnanta Mončija v opereti „Valčkov čar“ O. Straussa. Nato je pel malo ulogo Filistejca v Saint-Saëns-ovi operi „Samson in Dalila“. Prvo večjo operetno ulogo pa je pel že 13. novembra 1908, ko je nastopil v Ivana Straussa opereti „Netopir“ ulogo Alfreda. Dosegel je toli lep uspeh, da se je poslej najresneje posvetil umetnosti petja. Vstopil je kot gojenec v „Glasbeno Matico“ ter bil potem do zaključka letošnje gledališke sezone marljiv učenec g. koncertnega vodje Matéja Hubada. Pri g. Hubadu se je razvil g. Iličić v najboljšega operetnega tenorista, na katerega je naše gledališče opravičeno ponosno. G. Iličić je pel v operi „Carmen“ (Remendado), v opereti „Girofle-Girofla“ (Marasquin), v operah „Glumači“ (Beppo) in „Onjegin“ (Triquet) ter v opereti „Donna Juanita“ (Gaston). S sezono 1909/10 pa je postal g. Iličić že prvi operetni tenor, je pel poslej v vseh operetah prve tenorske partije z najlepšimi uspehi. Le g. Iličićeva zasluga je, da je moglo naše gledališče uprizoriti največje, najboljše, najtežje in tudi najnovejše operete ter da se je dvignila slovenska opereta visoko nad nivo pokrajinskih operetnih predstav. Slovenska opereta je z g. Iličićem ter z gđc. Hadrbolečevno in gđc. Thalerjevo in g. Buhoslavom dosegla največjo priljubljenost ter največjo privlačnost. — Vse naslednje vloge Fredy („Dolarska princesa“), Nando („Nižina“),

dve sezoni tudi njegova soproga simpatična naivka pri naši drami. Naša slika kaže g. Iličića v največji in najtežji partiji barona Trenka (II. dejanje) hrvatskega skladatelja Srečka Albinija.

Črna gora je zavarovala svoje meje nasproti Albaniji. Ze v zadnji številki smo poročali o nemirih v Albaniji ter priobčili sliko albanskega prestolnega pretendenta,

Novi predsednik ruske dume.

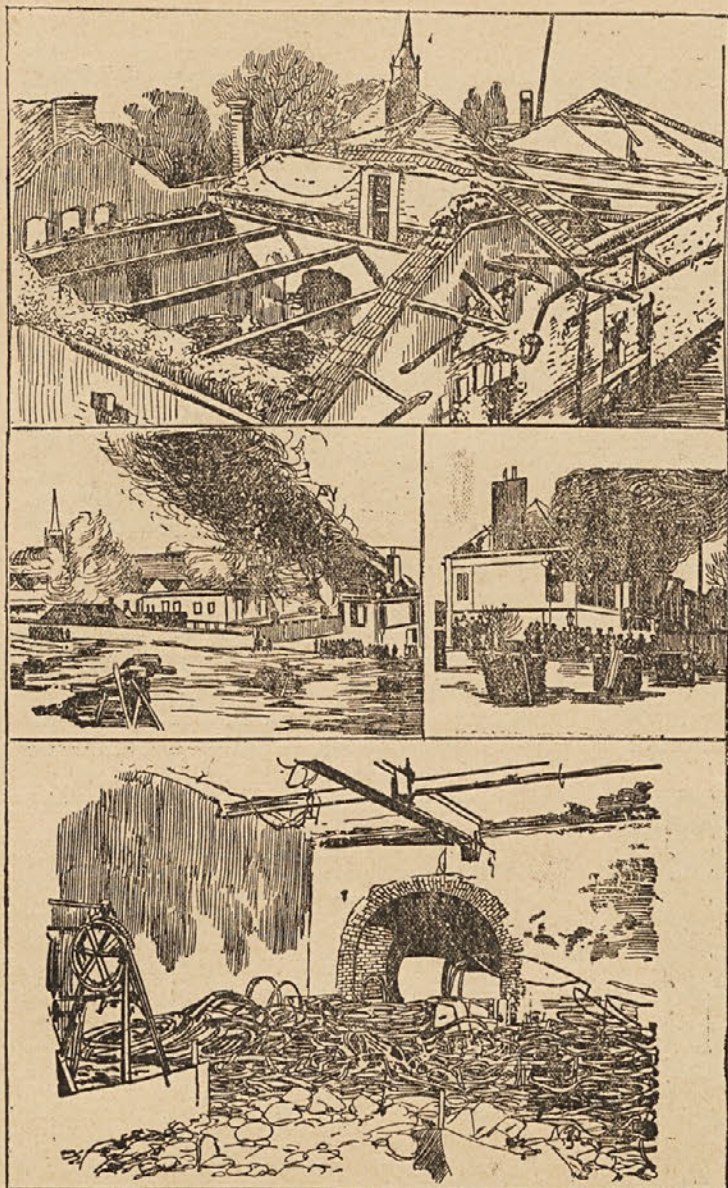
Črnogora uklonila ter poslala generala Vukotiča, da je z vojaštvom zastražil črnogorsko mejo napram Albaniji. Turčija pa, kakor se vidi, te odredbe črnogorske ni kaj vesela. Vznemirjajo jo manevi te črnogorske mejne straže in se boji, da bi v resnem trenutku črnogorska armada ne priskočila na pomoč Albancem. Da drži črnogorsko armado v šahu, hoče tudi turčija poslati svoje vojaštvo na črnogorsko mejo.

Novi predsednik ruske dume. Ker je predsednik ruske dume, Gučkov, odstopil, je izvoljen za predsednika Mihalj Vladimirovič grof Rodzijanski, katerega sliko priobčujemo. Grof Radzijanski spada k stranki „Oktobristov“.

Nemiri viničarjev na južnem Francoskem. V južnih francoskih pokrajinah, kjer se prideluje znani šampanjec, so se začeli veliki nemiri viničarjev, ki so se prav nevarno jeli razširjati. Francoska vlada je morala poslati vojaštvo miriti nemirneže. Kajti ponekod so nemiri kazali kar revolucionaren značaj. Viničarji so nosili rdeče zastave, gradili barikade in uni-

General Vukotić (X), poveljnik črnogorske mejne straže.

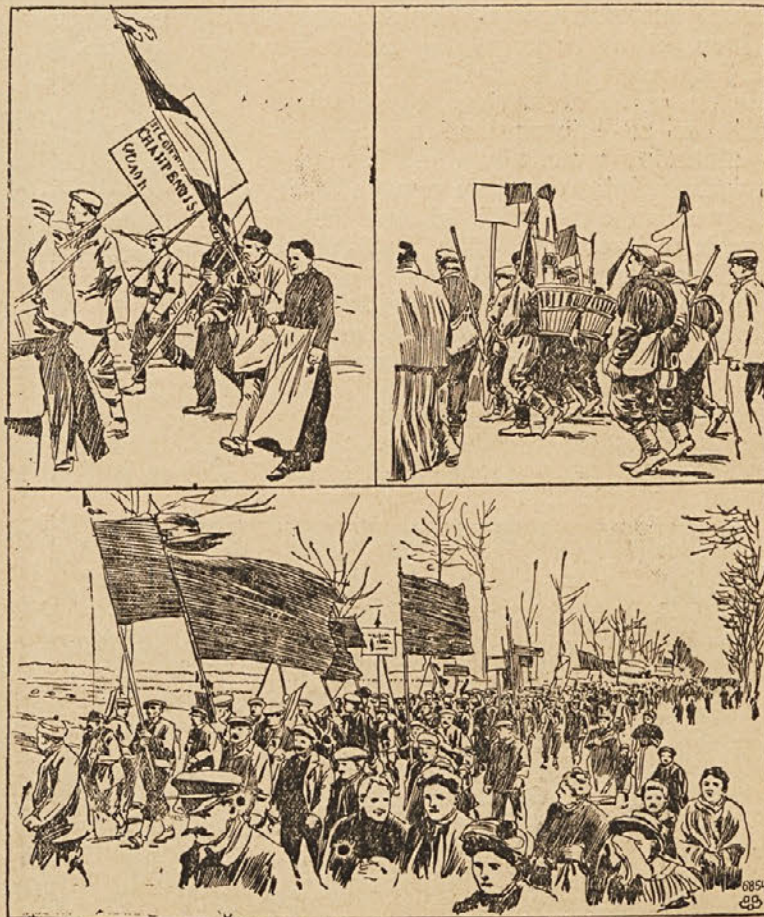
Porušen občinski urad v Ayu. — Grad Bissinger v plamenu. — Goreča hiša v Ayu. — Razdejana vinska klet.

Nemiri viničarjev na Francoskem.

Nastali so veliki nemiri, in vlada se je slednjič vendarle odločila, da prekliče one naredbe. Zdaj pa so se razburili spet viničarji v pravi Šampanji in vprižarjajo pravkar velike izgrede.

Novi avstro-ogrski poslanik v Peterburgu. Na mesto dosedanjega poslanika v Peterburgu, grofa Berchtholda je cesar Franc Jožef imenoval dosedanjega avstro-ogrskega poslanika v Sofiji, grofa Thurn-Valsassina. Ivan Douglas grof Valsassina je bil rojen v Gradcu l. 1864.

Slovensko gledališče v Mariboru. Nekako jeseni leta 1909 se je v Mariboru

80 letni veteran s francosko zastavo v sprevodu. — Sprevod viničarjev v Epernay. — Sprevod viničarjev pred Ayem.

Stavka viničarjev, ki pridelujejo šampanjec.

čevali in izlivali na ulice šampanjsko vino velikih tovarnarjev. V mestu Ayu so izlili na ulico nad 5 milijonov steklenic vina. Glavni vzrok izgrediv je pač slaba lanska vinska letina. Ta slaba letina je napotila viničarje iz onih krajev, kjer se prideluje pravi šampanjec, da so zahtevali, da se sme vprihodnje šampanjec imenovati samo ono vino, ki res pohaja iz Šampanje. Vlada je tej želji res ugodila in izdala tozadevni zakon o izvoru vina. S tem pa so bili udarjeni sosednji kraji, ki so doslej tudi imenovali svoje vino šampanjca. In zahtevali so, da vlada te odredbe prekliče.

Čitajočemu občinstvu!

Opozarjamo na prihodnjo številko našega lista, ki bo prinesla poročilo in celo serijo slik o ljubljanskih občinskih volitvah, ki se vrše 23. t. m. Najeli smo dva fotografa, ki bodeta fotografirala najzanimivejše prizore gotovo nad vse zanimivih volitev. — Ker bo ta številka izšla v pomnoženi izdaji, vabimo trgovce, obrtnike i. dr., da inserirajo baš v tej številki. Inserirati se sprejemajo do srede opoldne.

ustanovilo „Dramatično društvo“ in tako položilo temelj slovenskemu gledališču na periferiji slovenske posesti, v mestu, kjer se ravna s Slovenci, kakor bi jih tam sploh več ne bilo. A čudom se je čutil svet, ko je zaslišal o sijajno obiskanih slovenskih predstavah, dočim se je o nemškem gledališču čimdalje slišalo, da je na

Ivan Douglas grof Thurn-Valsassina, novi avstro-ogrski poslanik v Peterburgu.

robu propada, in kakor se je pokazalo, bo to gledališče v sezoni 1911/12 res zaprto. Slovenske predstave v Narodnem domu so jasno pokazale, da v Mariboru biva pretežna večina Slovencev in da so ravno ti Slovenci vzdrževali dolga leta nemško gledališče in odkar so si ti ustanovili svoje lastno, je nemško jelo hirati in je tudi

Nemiri viničarjev v Epernay.

umrlo. Dve sezoni sem so se uprizarjale same izbrane igre in dasi so igrali le diletanti, so bile vendar te predstave na višku. Nepristranski kritiki so se izražali o njih jako pohvalno in celo trdili, da se igra boljše, kakor v nemškem gledališču. Gotovo krasno priznanje Slovincem sploh in igralcem posebej. Dejstvo, da te trditve niso bile, le kake laskavne ali vzpodbujalne tendence, je to, da so kaj radi obiskovali slovenske prireditve tudi Nemci. Krona vseh iger, ki so se uprizorile, pa je bila igra „V znamenju križa“, ki se je morala na vseobčno zahtevo še ponavljati dvakrat, in se celo uprizori od mariborskih diletantov v nedeljo, dne 23. t. m. v Celju v gledališki dvorani Narodnega doma. Danes prinašamo dve sliki, ki nam kažeta prizora iz te igre. Prva slika je prizor, ko cezar Nero v strahu pred zaroto, katero baje kujejo kristjani, zmisli grozovite muke za Nazarence — žive baklje, ki bi naj razsvetljevale rimske vrtove. Druga slika je prizor ob koncu zadnjega dejanja, ko odhajajo kristjani, da jih pomečejo levom. Pestra dekoracija in kostumi dajejo igri oni blesk, ki je tesno spojen s ten-

V znamenju križa: Cezar Nero obsodi Nazarence.

južnih rastlin. Ko na severu divjajo snežni viharji in je povsod narava zavita v belo, mrzlo snežno odejo, se smehlja tu pravo spomladansko vreme, katero prihaja vživat na tisoč gostov, med katerimi se in-

V znamenju križa: Kristjane pomečejo levom.

denco dejanja, tako učinkujoč, da gledalec mora vzljubiti to igro in odhaja iz gledališke dvorane zadovoljen in vesel nad užitkom, ki ga je imela duša.

Saksonski kralj Friderik August III. v Opatiji. Menda ga ni kraja, katerega bi že toliko kronanih glav obiskalo, kakor je ravno naša prekrasna Opatija, ta kras narave, poln čistega in zdravega podnebja,

Kralj August Friderik saksonski s hčerkami na izprehodu v Opatiji.

kognito nahaja ravno sedaj tudi znani saksonski kralj Friderik August III. s svojimi sinovi princji: Jurjem, Friderik Kristjanom, Ernest Heinrichom in hčerkami princezinjami: Margareto, Marijo in Ano ter grofom von Rex, generalnim poročnikom von Criegern, majorejm baronom O'Byrn, dvorno damo gospodično von der Decken, adjutantom majorjem von Schmalz in spremstvom vseh skupaj 20 oseb, katere stanujejo v celem prvem nadstropju hotela „Stefanie“.

Tu prinašamo dve sliki: Prva slika nam kaže kralja s svojimi tremi hčerkami in adjutantom na izprehodu ob morju, a druga slika nam kaže kralja s hčerkami, kolove morske polže ob morju.

Velikanski požar v Tokiu. Glavno mesto Japonskega cesarstva je zadela pretekle dni velikanska katastrofa. V nekem predmestju je nastal požar, ki je v kratkem času vpepelil mnogo tisoč hiš. Nad 40.000 ljudi je brez strehe. Tako velikanski požar sicer tam ni nič čudnega, kajti hiše so zaradi pogostih potresov po večini lesene, in zato se požar lahko tako naglo in na vse strani razširi, da ga ni mogoče ukrotiti.

Zahtevajte

„Slov. Ilustr. Tednik“ v vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah i. t. d.

Dekliško društvo pri „Mariji Milostljivi“, v Trstu. Te dni je obhajalo Dekliško društvo pri „Mariji Milostljivi“ v Trstu svojo desetletnico. Ker nismo mogli dobiti o tem društvu — žal — nobenih podatkov, se moramo omejiti le na to, da priobčujemo sliko članic — pevk v narodnih nošah.

Železniški voz papeža Pija IX. Ena največjih znamenitosti jubilejne razstave v Rimu je železniški voz papeža Pija IX. Ta salonski voz si je dal pokojni papež napraviti l. 1868 v Parizu za 120.000 frankov. Papež se je v njem peljal samo enkrat, in sicer iz Rima v Neapelj. Voz ima prestolno dvorano, sobo za garde in pa peževe privatne prostore. Ti obsegajo spalnico, kapelo in salon. Vsi prostori so razkošno opremljeni s svilo in z zlatom itd. Na zunanji strani vagona je papeška tiara. Nad vhodom v vagon so zapisane besede: „Ite per mundum universum!“ (Pojdite po vsem svetu!)

Priporočamo kolinsko cikorijo, ki je najboljši pridatek h kavi in je slovenski izdelek.

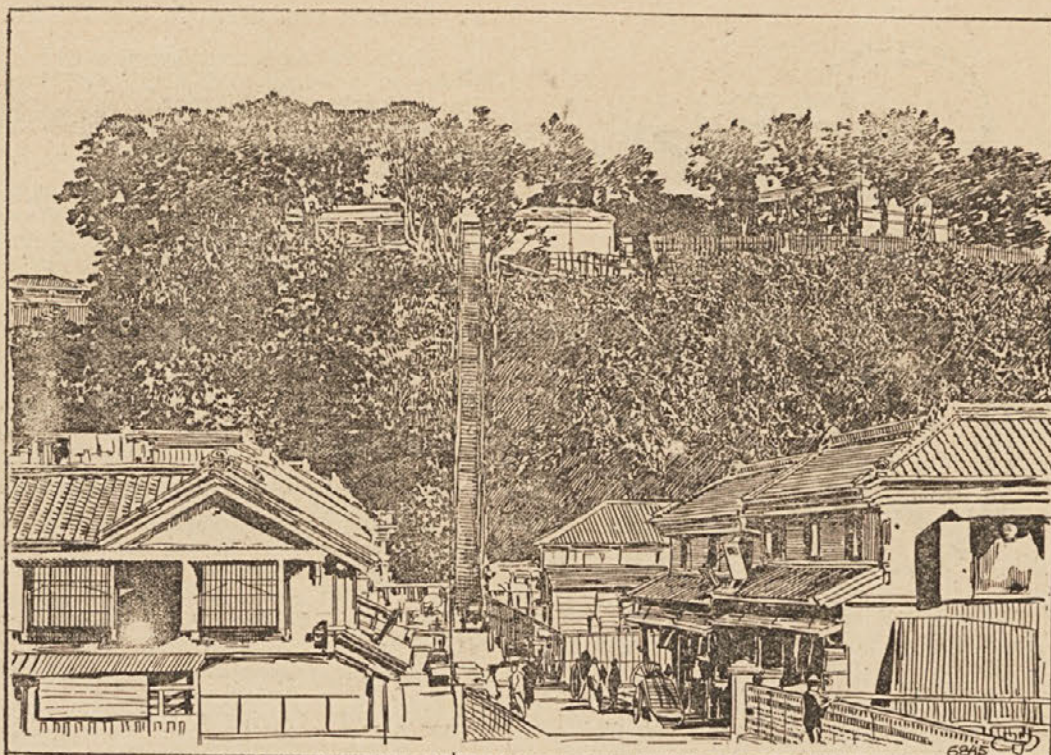

Hčerke saksonskega kralja lovijo morske polže.

Za kratek čas.

Basist. Bili so štirje slovenski godci, ki so hodili po svetu ter si z godbo služili kruha. Dva sta igrala gosli, eden „te srednje“ gosli, ki se jim pravi čelo in eden je igral „te velike“ gosli; bas. In temu so pravili kratkomalo basist, ker je igral bas. Igrali so najprej za novo leto, potem za sv. tri kralje, potem za svečnico in nazadnje za pust. Hodili so od hiše do hiše in iz kraja v kraj in

leži na obali tik Jadranskega morja, tako, da je človek takorekoč lahko z eno nogo v morju a z drugo v senci večno zelenih

Predmestje Joshivara v Tokiu na Japonskem pogorelo.

ko je minul pust, so bili baš na Zgornjem Štajerskem, kjer ni znal nihče ni besedice slovenski in gospod župnik seve tudi ne. Ker pa je pust slab čas za godce, so se odpravljali proti domu. Preden so odšli, so sklenili, iti tam še v cerkev in k sv. izpovedi.

„Pustimo grehe tukaj, denar pa nesimo domov,“ je dejal basist in so šli v cerkev, odložili inštrumente v klop ter poklekali in molili. K izpovednici je šel prvi isti godec, ki je igral prve gosli. Ko se je začel izpovedovati, ga gospod župnik ni razumel in ga je vprašal: „Bas-ist“. Godec pa vstane in gre k tovarišem ter reče: „Gospod župnik so rekli, da bi moral ti, basist, priti prej.“

„Jaz?“ se je začudil basist, „zakaj baš jaz? Naj gre po vrsti, idi pa ti sedaj, ki igraš druge gosli.“

In šel je k izpovednici godec, ki je igral druge gosli, pa komaj se je začel izpovedovati, mu že gospod župnik reče: „Bas-ist.“

Godec pa reče: „Ne, jaz nisem,“ vstane, gre k tovarišem ter reče: „Res, ti moraš prej iti, basist, tudi mene so gospod župnik vprašali, če sem jaz basist, pa sem odgovoril, da nisem.“

vendar še on prej k izpovedi. A komaj se je ta začel izpovedovati, gospod župnik nevoljen zakliče na glas: „Bas-ist.“ Godec pa vstane in gre k basistu ter mu reče: „No, sedaj si pa menda sam slišal, da hočejo gospod župnik tebe, saj so na glas zaklicali „basist“.

Sedaj ni ubogemu basistu preostajalo drugega kakor, da je šel k izpovednici. Ves v strahu in trepetu je pokleknil, ter se začel izpovedovati slovenski. Gospod župnik pa ga ni razumel in misleč, da se godec norčuje, je razsrjen zaklical: „Lumpen-marš!“ Basist pa hitro odskoči in gre k tovarišem ter pravi: „Fantje, hitro zaigramo, gospod župnik bi radi slišali isti marš, ki se imenuje „lumpenmarš“.

Vzeli so inštrumente v roke ter zaigrali kar v cerkvi lumpenmarš. Prišel pa je mežnar z metlo nad nje ter jim dajal takt, dokler niso pobegnili.

Stara škatlja. Na obisk je prišla teta, in mala Nadica jo je radovedno ogledovala ter končno vprašala: „Teta, ali si ti res iz papirja.“

kajti oče je od 17 konjev zapustil prvemu polovico, drugemu tretjino in tretjemu devetino (in ne šestino kakor je pomotoma natisnjeno). (Rešitev in imena rešilcev prihodnjič.)

Drobiž.

Aeroplan z 11 potovalci. Francoski letalec Breguet je napravil s svojim aeroplanom vožnjo po zraku in je vzel seboj še 10 drugih ljudi. Preletel je tri kilometre. Aeroplan s potovalci vred je tehtal 1183 kilogramov.

Stavka najemnikov. To je morda najoriginalnejša stavka, kar jih je kdaj bilo. Vrši se v Budimpešti. Tam so namreč stanovanja silno draga, in zdaj so se spet podražila. Stavka se pa začne tako-le: Najemniki se zberejo na dvorišču in si izvolijo zaupnika. Ta gre k gospodarju se pogajat, naj zniža najemnino. Če gospodar privoli — dobro, če pa ne privoli, pa začno stavkarji s svojim „delom“. Na hišo nalepijo karikature hišnega gospodarja, z napisom, da je v tisti hiši stavka. V neki hiši so celo gospodarjevo figuro iz slame obesili. Orožje stavkarjev je v tem, da ne plačujejo zvišane najemnine, temveč staro, nizko. In imajo uspehe, kajti gospodarjem se po večini ne ljubi zaradi par kron letati okolo sodnije.

Poljski učenjak Sokolowski mrtev. V Krakovu je umrl te dni v starosti 72 let

Dekliško društvo pri „Mariji Milostljivi“ v Trstu.

poljski univerzitetni profesor Maryan vit. Sokolowski.

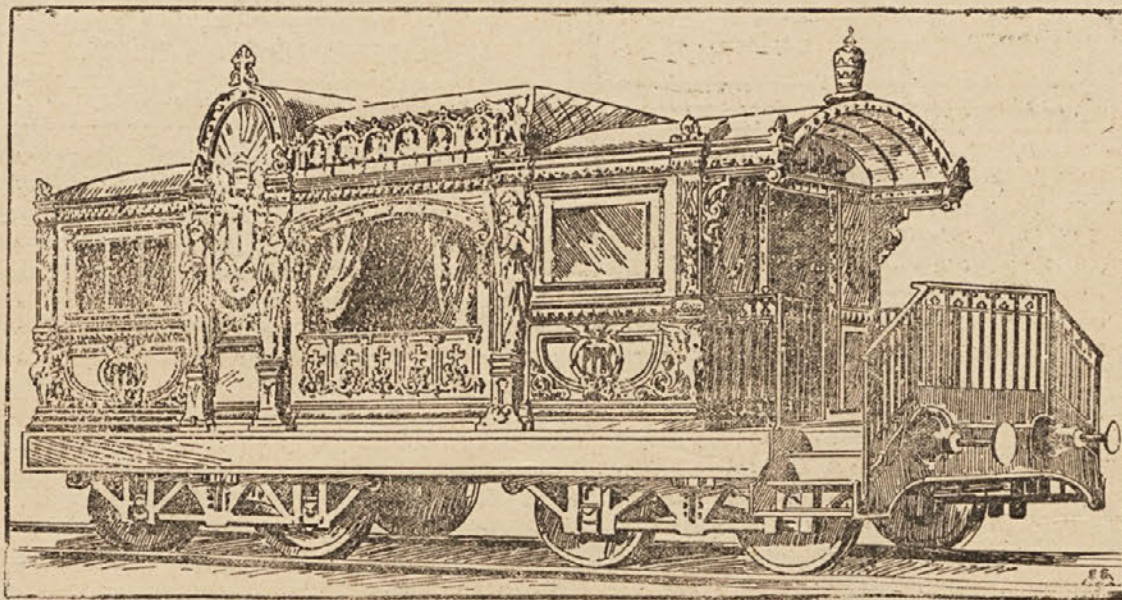
Najstarejša žival na svetu, o kateri je starost dognana, je aldaberska želva, ki je zdaj v angleškem zoološkem vrtu. V London je bila pripeljana pred 170 leti. In že takrat je veljala za jako staro. Tehta nad 300 kg in je 4 m dolga in 2 in pol metra široka.

„Plombirani“ Kitajci. Zdravstveni svet glede odredb proti kugi je sklenil, da se morajo vsi Kitajci pri prehodu čez mandžursko mejo podvreči zdravstveni kontroli. In če so zdravi, se jim obesi na vrat svinčena plomba. Nekaj članov zdravstvenega sveta je sicer protestiralo proti „plombiranju“ večina pa je bila za to.

Nepremišljena obljuba. Pred nekaj dnevi je v St. Luisu v Sev. Ameriki umrl bogat odvetnik Buch, in zapustil je vdovo in več otrok. Svoj čas mu je ona obljubila, da hoče skupno z njim umreti. In zato je Buch v oporoki zapustil vse svoje premoženje otrokom, ko bi pa ona obljube ne držala, ji ne smejo dati ničesar. In ona se je res premislila in ne namerava držati obljube, ampak hoče živeti. In vložila je že pritožbo pri sodišču proti oporoki.

54 časopisov tiska tiskarna „Politika“ v Pragi, med njimi pet dnevnikov.

Zahtevajte po vseh gostilnah, karnah, brivnicah itd. „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Če ga nimajo, naj ga naroče!

Železniški voz papeža Pija IX.

Basistu se je zdelo sumljivo, čemu bi gospod župnik baš njega zahtevali, saj ga menda ni kdo kaj denunciral! Postalo je basistu tesno pri srcu in prosil je tretjega godca, naj gre

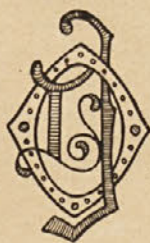
„Kako to?“ jo začudeno vpraša teta. „Veš, teta, atek so dejali: zdaj pride ta stara škatlja.“

Uganka. Pri uganki se je urinila napaka,

Zvestega čuvaja Sultana družina.

Preveč stanovanj imajo v Berlinu. Nad 40.000 jih stoji praznih. Hišni posessniki so zaradi tega v velikih stiskah. Kajti neglede na to, da imajo prazna stanovanja, morajo plačevati davke, doklade itd.

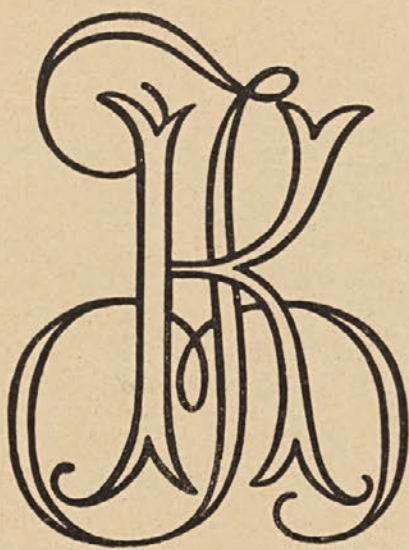

NESTLÉ-JEVA
moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodec.

Vsebuje pravo planinsko mleko.

Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Ševčenkova slavnost na Ruskem. Peterburška Akademija umetnosti je proslavila spomin velikega ukrajinskega pesnika Ševčenka. Po božji službi so šli vsi člani Akademije v dvorano Akademije, kjer je bila pesniku odkrita spominska plošča. Obenem je bila v Akademiji otvorjena Ševčenkova razstava.

Hitrost letalnih aparatov. V zadnji številki se je urinila napaka. Natisnjeno je, da znaša hitrost raznih letalnih aparatov 52.700 kilometrov, potem 76.955 (l. 1909) in 115.300 kilometrov (l. 1910). Tiskarski skrat je potisnil piko prenizko, kajti številke se morajo glasiti 52.700, 76.955 in 115.300 km (torej 52 km 700 m, 76 km 955 m in 115 km 300 m na uro in ne 52tisoč 700 km itd.).

Pol litra vipavca je naslov knjigi, ki jo je spisal Damir Feig'el, založila pa Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg v Ljubljani. — Dobi se knjiga v vsakej knjigarni (vezana 2'60 K, broš. 1'80 K). Knjigo priporočamo ter opozarjamo na tozadevni inserat v današnji številki.

Zalogo Tolstovrške slatine

imajo v Ljubljani

Šarabon, Sv. Petra c.
Mencinger, Sv. Petra c.
Rus, Marije Terezije c.

Listnica uredništva in upravnistva.

Kozje. Žal da še ta teden ni mogoče, ker še klišejev ni z Dunaja. Prihodnjič pa gotovo. Pozdrave! Uganko ste rešili prav.

Vrhnik. Prosim, pošljite omenjene razglednice oziroma fotografije; še ljubše bi mi bilo, če bi poslali kar klišeje, če jih ima kdo.

Maribor in drugam. Da bi Vi poslali meni fotografije in bi dal jaz napraviti klišeje ter bi dotične slike prinesel Slov. Ilustrovani Tednik, a Vi bi potem klišeje odkupili ter dali delati razglednice, se strinjam. Prosim le, pošljite. Klišeje Vam odstopim po lastni ceni in jih napravi tvrdka meni ceneje kakor pa Vam, ker dobiva od mene mnogo naročil ter imam torej pogojene najnižje cene.

Vsi tisti, ki hočejo napraviti razglednice, naj pošljejo fotografije na upravo Slov. Ilustrovanega Tednika, ki jim preskrbi klišeje po ceni in priobči slike tudi v listu.

Kolinska kavna primes se je v slovenskih rodbinah že splošno priljubila, kar ni nič čudnega — saj je ta domača kavna primes najboljša med vsemi in zasluži, da se udomači tudi tam, kjer je morda doslej še ne poznajo. Mi jo prav toplo priporočamo!

Sklicujte se pri nakupovanju na Slov. Ilustrovani Tednik.

Pozor!

Pozor!

50.000 parov čevljev!
štiri pari samo K 8'50.

Ker je več velikih tvrdk prišlo v denarne težkoče, sem dobil nalog veliko postavko čevljev razprodati nizko pod proizvajalno ceno. Prodam torej vsakomur 2 para čevljev na jermenčke za gospe in 2 para čevljev za dame, usnje rjavo ali črno, galoširane, z žrebji v podplatih, najelegantnejše fazon. Velikost po številkah. Vsi štiri pari stanejo K 8'50. Pošilja se po poštne povzetju.

S. Urbach

izvoz čevljev, Krakov št. 110. Zamena dovoljena, tudi denar nazaj!

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike!

600 kosov samo K 4'20

Krasna pozlačena precizijska ura na sidro z verižico, točno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilnata kravata za gospode; 3 kosi najfin. žepnih robcev; 1 krasen prstan za gospe z imit. dragim kamnom; 1 krasna dam. garnitura nakitja, obstoječa iz prelepega kolierja iz orient. biserov, mod. damsko nakitje s patent zapono, 2 elegantni zapestnici, 1 par uhanov s patent kljukicami, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica; 1 par gumbov za manšete, 3 stop. double-zlato s patent zapono; 1 veleleg. album za razglednice, najlepši razgledi vsega sveta; 3 šaljivi predmeti, veliko zabave za mlado in staro; 1 zelo praktičen spisovnik za ljub. pisma za gospe in dame; 20 korespondenčnih predmetov in še 500 drugih koristnih predmetov, ki so v hiši neizogibni. — Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja samo K 4'20. Pošilja po povzetju ali pa če se denar naprej pošlje dunajska centralna razpošiljalna hiša

P. LUST, KRAKOV št. 575.

NB. Pri naročilu 2 zavojev se priloži prima angleška britev. — Za neugajajoče denar nazaj.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ se je udomačil in priljubil po vseh slovenskih krajih. Zanimanja zanj je povsod veliko. Razširjen je po zasebnih hišah, čitalnicah in bralnih društvih, po gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah itd., kjer ga prebira tisoče in tisoče ljudi. Ker list s slikami vsakdo vzame rad v roke, je tudi inseriranje v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“ jako uspešno, gotovo bolj nego v političnih listih, ki ga večinoma čitajo le pristaši dotične stranke. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ pa je nepolitiški in nestrankski list, ki ga rad in z zanimanjem čita vsakdo, in zaradi zanimivosti da tudi sosedom ali znancem. Tako roma vsaka številka „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ ves teden iz roke v roko po vseh slovenskih krajih in ga čita gotovo 100.000 bralcev.

Spričo tega vladno vabimo trgovce in obrtnike, kupce in prodajalce, službodajalce in službojemalce in sploh vse, ki žele inserirati, da blagovolijo inserirati v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“. Stroški za to prinese stoteren sad.

Oglasnina v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“ je za petitno vrsto 30 vin. Pri 10 objavah se dovoli 5%, pri 20 — 15%, pri 30 — 25% in pri 40 — 35% popusta. Reklamna vrsta v uredniškem delu 1 K.

Naslov: „Slovenski Ilustrovani Tednik“ v Ljubljani.

R. DIEHL, veležganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane štajerske slivovke, tropinovca, brinovca, borovničarja, vinskega žganja in domačega konjaka.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

Iz češčine prevel Stanko Svetina.

(Dalje.)

„Pričakovala sem razumnejšo prošnjo.“
 „No, tedaj se že neha šala, res. Marija, prosim, da že enkrat greva. Obljubila sva Bogumilu, da prideva, torej pojdiva.“

„Ako se konča šala, pravim tudi jaz brez šale, da ne grem. Imam gotovo pravico braniti svojo avtoriteto ravno tako, kakor ti.“

„Avtoriteto, avtoriteto! Samo da moraš pri tej svoji avtoriteti imeti vedno tudi še majoriteto. Dobro! Ako že začneš z avtoriteto, torej ti sodaj ukazujem, da greš.“

Aj? Ukazuješ?

„Ukazujem.“

„No, le ukazuj!“ In naenkrat je bilo po avtoriteti: Marija je lepo sedla v naslanjač, stegnila nožici in je s prsti obeh rok bobnala po obeh stranicah, kakor bi igrala slavnostno kantato ključovalnosti ali kaj. „Taki ste vsi možki: ukazujete in kričite, da se trese trinadstropna hiša, ako se pred vašo „minoriteto“ ne trese slabotna žena. Kako ste smešni!“

„Imaš prav: mi tresemo trinadstropne hiše in ve tresete z nami. Pa pravite temu: slabotna žena. Marija, ali greš k Bogumilu ali ne greš?“

„V kočiji nikdar!“ je rekla Marija samozavestno.

„Ne?“ je vprašal gospod soprog za teglo.

„Vsaj danes ne, bodi prepričan!“

„Takóóó?“ No, dobro. Bomo videli!“

„Aj? Videli bomo? No, torej bomo videli.“

Po teh besedah je mlada gospa še trdneje sedla na naslanjač, kakor bi hotela tam večno ostati.

„Marija! Prepovem si vsako svoje-glavnost svoje soproge!“ je zaklical gospod soprog zapovedovalno.

„In jaz vsako svojeglavnost svojega soproga“, je rekla ona in je preložila nožici.

„Jaz da sem svojeglaven?“

„Ali morda jaz.“

„Ali bi se peljala v kočiji.“

„Ali bi ti dal zapreči koleselj!“

„Toda to je res že prava neumnost, žena.“

„Kakor je prava neumnost tvoja, mož.“

Gospod soprog je parkrat premeril salon in je slednjič obstal pred svojo ženo.

„Marija, pravim ti, da pojdi!“

„Hugon, pravim ti, da ne grem!“

„Toda jaz zahtevam to!“ je kriknil gospod soprog.

„Zahtevaj in kriči, kolikor se ti ljubi: ne grem!“

„Da ne?“

„Ne, v kočiji ne.“ Gospod soprog se je zopet vstavil nekaj časa pred svojo ženo in je rekel jezno:

„Bogumil naju vendar pričakuje.“

„Ni moja krivda, da čaka zastoj.“

Gospod soprog se je obrnil:

„Marija sedaj te prosim zadnjikrat, da greš!“

„Grem samo z enim pogojem.“

„No.“

„Da se peljeva v koleslju.“

„Vrag vzemi koleselj in —“ je zopet kriknil gospod soprog.

„— in mene?“

„— in kočijo!“ se je zavedel gospod soprog. „In da veš, ne dam zapreči koleslja, ne in ne! Jaz, žena, sem mož in imam pravico —“

„— svojo ženo mučiti!“

„Kakor žena muči mene.“

Pauza tako približno tri minute.

„Ako ne bi bil tako trmast —“ je začela gospa.

„Kakor ti“, je dostavil gospod — „bi bila lahko že davno pri Bogumilu.“

„Ne razumem, kaj imaš vedno s to mojo trmo.“

„Ali še ostajaš tako svojeglavno pri svoji bedariji?“

„Prosim, da se poslužuješ drugačnih izrazov.“

„Ne morem za to, da so pripravi.“

„Ta opomba je zelo nerodna. Sicer pa, če me začneš žaliti, potem —“

„Potem?“ je ponovil gospod soprog.

„Potem pa pojdi sam, v koleslju in v kočiji, razumeš?“ In razburjena gospa je naglo vstala, kakor bi trenil trgala nežni klobuček z nežne glave in ga je zagnala na mizo s tako silo, da se je strkljal na tla. „Niti koraka ne napravim —“ (oj groza! milostljiva tudi že — škub, škub, škub — odpenja plašček) „— Tak si kakor vsi možki! Nič vam ni pri nas ženah draga, nič spoštovanja vrednega, nič —“ (flink! plašček je zletel za klobučkom) „— nič svetega. Ako bi vas namesto ljubile sovražile, bi bili kakor —“ (sedaj je prišla vrsta na krasne, dolge rokavice, — škub! škub! — čudno, da se niso odtrgali gumbi) „— kakor kostruni! Toda tako?! Kjer se konča vaša pravica, tam se začne vaše nasilje, — jaz odneham, slišiš?! jaz odneham —“

„In se boš peljala v kočiji?“

„Ne v kočiji, pa tudi v koleslju ne!“

(Dalje prih.)

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Gustav, ostavši sam, si drgne roke; čez trenutek pa razvedri smeh zadovoljnosti njegovo mračno lice. Veselil se je, da so klub zaprli, zakaj sedaj je bila namreč izginila bojazen, da bi vdova, ko bi izvedela o Švarčevem sklepu, začela vnovič zahajati v klub, ter se hotela ondi sniti z njim. Ta bojazen je bila tudi opravičena. Gustav se je spominjal, da jo je navzlic prošnji in prigovarjanju samo z ooljubo, da pripelje Švarca v njeno stanovanje, odvrnil od njenega neprilničnega koraka.

Sedaj se ni bilo bati ničesar več.

Čez trenutek je že potegnil za zvonček v vdovinem stanovanju.

„Kako se počuti gospa?“ je vprašal služabnico.

„Zdrava je, toda hodi semtertja po sobi in govori sama s seboj.“

Gustav stopi v sobi.

Vdovino stanovanje je imelo dve sobi z okni na vrt. Prva soba je bila nekak salon, druga pa spalnica, v katero je stopil sedaj Gustav. V spalnici je gornji del okna, zaokroženo vpognjen in oddejen z leseno prečnico, imel pobarvane šipe, ki so bile vdelane tako, da so se vrstile modre in rdeče. V enem kotu je stala miza iz mahagonovine, pokrita z mehko žametovo pomiznico, na kateri sta stali dve sliki. Ena, v lesenem inkrustiranem okvirju, je predstavljala mladega človeka z visokim celom, blond lasmi, z zalimi aristokratskimi črtami na licu — to je bil Potkanski; na drugi pa je bila naslikana vdova z malo,

belo opravljeno deklico na kolenih. Pred slikama je ležal venec iz večnih rožic, ovit s tančico in vejico suhe mirte.

V drugem koncu sobane, med dvema posteljama, ločenima vsaksebi po ozkem hodniku, je stala zibelka, sedaj — prazna, svoje dni pa polna žlobudranja in otročjega trušča. Zelena njena odeja, pobarvana od šip z raznobojno svetlobo, se ti je zdelo, se je lahko premikala. Mogoče si je bilo domišljevati, da vsak hip odrine odejo bela ročica in radostna otročja glavičica pogleda mater. V ozračju te sobane je vladala tiha žalost. Listje skozi okno kukajoče akacije se je rezko črtalo na tleh in gugano od vetra, se umikalo premakljivi svetlobi semtertje. Pri durih je bil majhen kip s škropilnico, ki je predstavljal krstnega angela, kakor da bi k blagoslovu stegoval roke. V trenutku, o katerem govorimo, se je glava angela svetila v raznih barvah, slično nežni gloriiji miline, nedolžnosti in miru. V ostalem je vladala v sobah velika tišina. Kolikor je danes žalosti, toliko je bilo ondi svoje dni veselja. Koliko radosti, in žlobudranja je bilo, ko je Potkanski prišel zvečer utrujen od dela ter objel svojo ženo, odgrnil njene zlate lase in poljubil to ljubljeno in tedaj še tako jasno čelo! Koliko je bilo tihe in globoke radosti ko sta stala tako molče, dotikajoča se drug drugega s prsi, zroča drug drugemu v oči, slična dvema kipoma ljubezni! Na to sta stekla k zibelki, kjer je dete žlobudralo samo s seboj in dvignivši nožice, se smejalo srečnim staršem. Sedaj je bilo ondi prazno. Kaj ganljive spomine je zbujala v Heleni ta zibelka. Zdelo se ji je, da ima ondi otroka. Kmalu po svoji nesreči je vdova večkrat prebudivši se ponoči vtaknila roko previdno v zibelko ter si domišljala, da se je je Bog

usmilil, vzel otroka iz groba, in ji ga položil nazaj v zibelko.

Mnogo so že videle te stene: radost zibana od sreče neizmerne ljubezni, potem obup, solze, velike kakor biseri, naposled tiha, mrtva, uporna, zblaznela žalost.

Takšna je bila in takšne misli je zbujala vdovina spalnica. Salon, kakor vsi saloni na svetu, je imel nekoliko elegancije, a še več praznote. Tudi tam se ti je zdelo, da si čul odmeve minulih trenutkov; bil je svetel, čist, toda vsakdanji. Salona se je dotikalo stanovanje za deklo, mala, temna stranska sobica z durmi na stopnjice, s pregrajo, narejeno iz lat. Bilo je to nekdanje stanovanje Potkanskega. Po njegovi smrti je bilo težavno razumeti, kje je vdova jemala denar za najemščino takega stanovanja, toda to je imel Gustav na svoji skrbi; on sam je tudi vedel, kaj je delal. Od strani lastnika ni bilo nikakega popusta — kako se je to godilo, to povemo niže.

Gustav je vsikdar trepetal, kadar je stopil v te sobe.

V mestu, kjer je je bilo vse polno, kjer je vse, kar ni bila ona, bilo radi nje, je začutil neko težo v prsih; kakor bi mu neka roka gnetla srce še globje. Ta gnet pa je bil celo razkošen. Bilo jo to delovanje prs, kakor da bi hotel zajeti vanje več svežega zraka. Biti ugneten z roko občutkov sreče, značilo je toliko, kakor biti sam srečen, samo da je za tem ležalo vse brezkončno prostranstvo kopnenja. Torej se ono tudi razliva na vsega človeka, vhaja mu v kri, pojavlja se v trepetu besed, v blesku zenice. Ono kopnenje pa ne ve samo, česa si želi. Med pojmom „premalo“ in „preveč“ skoro ni nikake meje.

(Dalje prih.)

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ul. 9.

priporočata svojo bogato zalogo vsakovrstnih oblek za gospode, dečke in otroke, ter velikansko izbero

v konfekciji za dame.

IVAN MARTELANC

stavnji mojster v Barkovljah št. 274 pri Trstu.

ki mu je pred leti kap prebavila prav oslabila, se ima samo želodčni tinkturi lekarnarja Piccolija, c. in kr. dvornega dobavitelja v Ljubljani zahvaliti, da je želodec zopet spravil v red in jo iz hvaležnosti najtopleje priporoča.

Izprašani optik FR. P. ZAJEC

:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::

priporoča svoj dobro urejeni

optični zavod

očala, ščipalce, daljnogleda, toplotmerje i. t. d.

Nadalje priporoča svojo veliko zalogo švicarskih ur, zlatnine in srebrnine, gramofone od 25 K naprej, tudi na mesečne obroke.

Plošče vseh vrst in v vseh jezikih od K 250 naprej. — Cenik brezplačno.

Čudež ameriške industrije

izumljeno je novo

Adirno pero („Maxim“)

s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo seštevanje in so njegove glavne prednosti ob najpreprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenost, ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 10-60 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10.

Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Ennsgasse št. 12. Iq.

Mestna hranilnica ljubljska v Ljubljani

**največji, najvarnejši slovenski
denarni zavod.**

Denarnega prometa do konca l. 1910 nad 364 mil. kron
vloženega denarja nad 144 mil. kron
zdaj obstoječe vloge znašajo nad 40 mil. kron
rezervni zaklad 1 mil. 200 tisoč kron

Sprejema vlozne knjižice drugih denarnih zavodov, vloge obrestuje po **4 $\frac{1}{4}$ %**

**Vpeljane ima domače hranilnike
in kreditno društvo.**

Posoja na zemljišča po 5% obresti in najmanj **$\frac{1}{2}$ %** amortizacije dolga. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Cenik vseh čebelar-
skih potrebščin
zastonj in franko.

„Gospodarsko društvo“
Milotice ob Bečvi
:: na Moravskem ::

V Narodni kavarni v Ljubljani

svira vsak dan

:: damska kapela ::

Vstopnina prosta. Za obilen obisk se
priporoča Fran Krapež.

Pravkar izšlo

Damir Feigel:

Pol litra vipavca

8°, 8 $\frac{1}{2}$ pole. Cena vezani knjigi K 2-60, broširani K 1-80.

Ta knjiga obseza 19 daljših in krajših črtic, ki jih vse skupaj preveva dober, pristen humor. Oddelek „Gaudemus igitur“ prinaša vesele povesti iz dijaškega življenja; „Uredniške tajnosti“ odkrivajo zanimivosti iz časnikarskega delovanja; oddelek „Holmes in njegova smrt“ je naperjen zoper različne detektivske romane; oddelek „Iz četrte dimenzije“ se odlikuje s pikro satiro na raznovrstne gluposti družabnega in literarnega življenja. Knjiga podaja dovolj originalnosti ter si utegne z duhovitimi ostrinami v pripovedovanju pridobiti lepo število čitateljev in prijateljev. Ako se hočete izborna zabavati ter si napraviti nekaj uric užitka, naročite si „Pol litra vipavca“.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani, založna knjigarna.

B. Götzl, Ljubljana

:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. ::

skladišče oblek domačega izdelka za gospode in dečke.
Velika izbira tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.

Solidna postrežba.

Vedno nizke cene.

Delniška glavica
5,000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Rezervni fond nad
610.000 kron.

Stritarjeva ulica št. 2

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih **4 $\frac{1}{2}$ %**.